Lolium perenne L., 1753

- raigrás, ballico, xoio, herba de Vigo
- raigrás inglés, v/ballico, buélago
- llollo-belarra, lolloa
- margall, raigràs
- ryegrass, raygrass
- reigrasse dos ingleses

ESTADO DE CONSERVACIÓN

EX ES CR EP VU CA PM

EX: en perigo de extinción; **ES**: extinta en estado silvestre; **CR**: en perigo crítico; **EP**: en perigo; **VU**: vulnerable; **CA**: case ameazada; **PM**: preocupación menor

DIVISION	CLASE	ORDE	FAMILIA	XÉNERO
Magnoliophyta	**Liliopsida**	**Poales**	**Poaceae**	***Lolium***

ORIXE

Europa.

CARACTERÍSTICAS

Planta perenne de 8 a 90 cm de altura. Os talos teñen de 2 a 4 nós e follas agudas e glabras de 5-14 × 2-4 mm, brillantes no envés, con floretes de raios obtusos de 2,5 mm de longo. As flores están dispostas nunha espiga simple, comprimida lateralmente, de 3-31 cm de longo. As espiguiñas teñen 10 floretes e miden de 5-23 × 1-7 mm. As glumas son lanceoladas ou estreitamente oblongas, membranosas, con 3-9 nervaduras. A lema é oblongo-lanceolada, sen quilla, e non se volve túrxida na madurez. A pálea é similar á lema, cunha quilla estreita e ciliada. O froito é unha cariopse máis de 3 veces máis longa ca ancha.

HÁBITAT

Medra nunha ampla gama de hábitats: pastos mellorados de terras baixas, terreos de cultivo, prados de sega, pastos de xuncos, pastos inundados, pastos amenos, beiras de estradas e hábitats ruderais. Prefire solos fértiles, pesados e neutros, pero tamén pode atoparse en solos lixeiramente ácidos ou básicos.

DISTRIBUCIÓN

Case en toda Europa, introducida no norte.

CURIOSIDADES

É de grande importancia como especie forraxeira nos pasteiros de Nova Zelandia para alimentar as vacas leiteiras, xa que é un pasto de longa duración. Tamén se emprega en campos de golf, xardíns e campos de fútbol.